

Van Beek fotografeert door te knippen

Galerie

Ruth van Beek, *New Arrangements*.

T/m 20 dec in The Ravestijn Gallery, Amsterdam. Inl: theravestijngallery.com

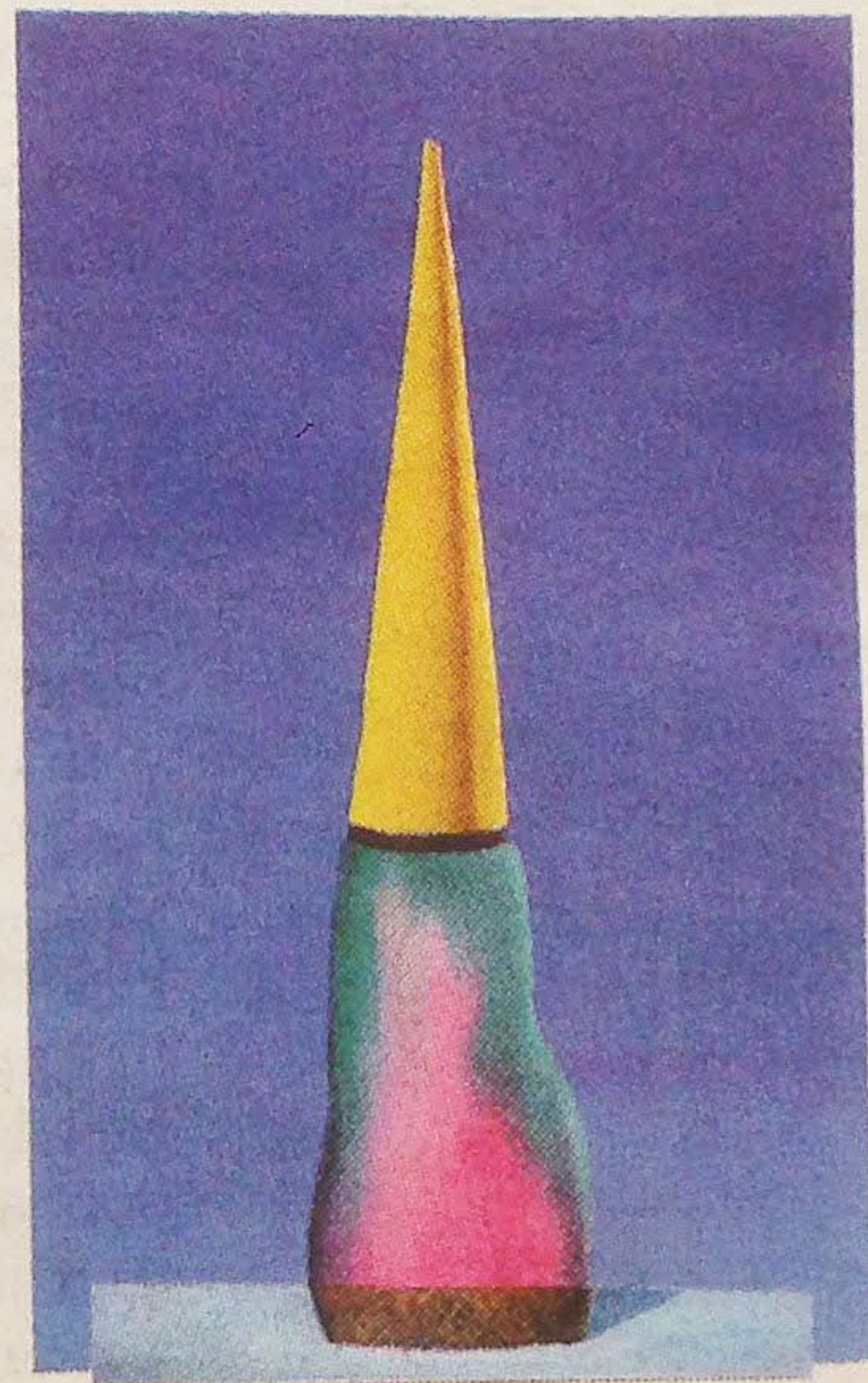

Er komt geen camera bij kijken, er wordt niet op een knop gedrukt, er wordt niet scherpgesteld en een belichtingsmeter heeft ze al jaren niet meer in handen gehad. Toch werd Ruth van Beek (1977) door het *British Journal of Photography* getipt als een van de twintig veelbelovende fotografen van 2013, waren haar collages dit jaar nog te zien op de Amsterdamse fotobeurs Unseen en stond haar boek *The Arrangement* op de shortlist van de Paris Photo 2014 Aperture Photobook Award.

Van Beek behoort tot een generatie

kunstenaars voor wie fotografie niets meer te maken heeft met het afbeelden van 'de werkelijkheid'. Zij combineren foto's - al dan niet zelf gemaakt - met video, film, schilderijen, tekeningen, installaties en zijn meer geïnteresseerd in het maken van een eigen realiteit. Voor hen is de foto geen eindproduct meer.

Ruth van Beek verzamelt plaatjes. Uit oude fotoalbums die ze op een rommelmarkt of bij een kringloopwinkel vindt, uit folders, uit oude encyclopedieën. Ze heeft een voorkeur voor instructieboeken uit de jaren vijftig. Kookboeken voor huisvrouwen bijvoorbeeld, over hoe een soufflé te bereiden, of een ragout. In haar atelier worden die beelden bewaard in dozen, met daarop etiketten als 'planten die op mensen lijken', 'objecten op wit', of 'dieren op takken'. Vervolgens

Ruth van Beek, **Untitled (The Arrangement)**, 2012

zet Van Beek er de schaar in. Het vaasje, de vrouwenhand die laat zien hoe de fragiele orchidee zo mooi kleurt naast het stevige blad van de varen - ze haalt ze uit hun context en ze knipt, vouwt, plakt, schildert en herschikt. En dan is er geen weg meer terug. De bestaande beelden worden onomkeerbaar aangetast. Soms zijn de vrouwen en de snijranden nog duidelijk zichtbaar. Haar beelden zijn vaak bevreemdend - waar kijken we hier nou eigenlijk naar? Een rare, ballonvormige bubbel op een sokkeltje, een cactus met wel erg scherpe stekels op drie pootjes, een soort appel waar takjes uit lijken te groeien. Maar ze zijn vooral ook speels en kleurrijk - een aanstekelijke fantasiewerkelijkheid waarin we als kijker graag even verdwalen.

Rianne van Dijck